

ת"פ 60432/03/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד שוואהנה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 60432-03-14 מדינת ישראל נ' שוואהנה
תיק חיצוני: 0-5160-20130-4138

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מוחמד שוואהנה ע"י ב"כ עו"ד ליה לזר

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של שבל"ר ונטישה באותו מקום, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רשיון ונהיגה ללא ביטוח, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, בתאריך 7.12.13 בשעה 22:30 או בסמוך לכך לקח הנאשם את רכבה של המתלוננת והחל בנסיעה.

בהמשך, לקראת השעה 01:19, הסיע הנאשם 3 נוסעים, ובתוכם קטין בן 12 וקטין נוסף - א.מ., יליד 1996.

צוות משטרת הביטחון בנאשם, ומשראה זאת הנאשם ביצע פנייה חדה ימינה והאיץ את מהירותו.

הצוות המשטירתי כרז לנאשם, אך הנאשם לא שעה לקריאת השוטרים לעצור והאיץ מהירותו, תוך שהוא נוהג במהירות רבה ומסכן עוברים ושבים.

הנאשם המשיך בנהיגתו המסוכנת ואף עבר לנתיב הנסיעה הנגדי. בנסיבות אלה החליק ופגע חזיתית במשאית חונה.

כתוצאה מכך נפגע הקטין א.מ. בפניו ובראשו ודם רב ניגר מפניו.

הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יתייחס אף להרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

ביום 7.5.15 התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, תושב ג'לג'וליה כבן 20, השלים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, שאיפתו להשלים בגרויות וללמוד הנדסאות בניין. כיום עובד כנהג משאית.

נמסר כי הנאשם הינו בן להורים גרושים, גר עם אמו ומתאר את הקשר עם אביו, אשר נישא בשנית, כקשר תקין ורציף.

מבדיקת שירות המבחן אין לנאשם הרשעות קודמות ולא תלויים נגדו תיקי מב"ד נוספים מעבר לנוכחי.

נתקבל דיווח מהמרכז לטיפול בעבריינות תעבורה במסגרתו טופל הנאשם.

נמסר כי בהתאם להתרשמותם הנאשם הינו בוגר ובשל לגילו, ונעדר נורמות עברייניות.

כן נמסר כי שיתף בפתיחות לגבי הסתבכותו באירוע הנדון.

בנוסף, דווח כי הנאשם מודע לאחריותו ולסיכון הגלום בהתנהגותו וכן מודע לחומרת המעשה, אותו ביצע לדבריו על רקע רצונו להרשים את חבריו.

נמסר כי הנאשם פוקד את המרכז אחת לשבוע ומשולב בתכנית טיפולית בת 4 חודשים לשינוי דפוסי חשיבה ופיתוח שליטה עצמית בתחום התעבורה (צורף דו"ח הערכה ופירוט מרכיבי התכנית).

במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, ההתרשמות היתה כי גורמי הסיכון מצומצמים וכי ביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהגותו של הנאשם בדרך כלל.

בהערכת שירות המבחן לשאלת השפעת הרשעתו בדין נלקחו בחשבון, מחד גיסא, חומרת העבירה וכן העובדה כי כיום לא יגרם לנאשם נזק קונקרטי במידה ויורשע בדין.

מאידך גיסא, נלקח בחשבון כי מדובר במעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים ולקייחת אחריות מצידו וכן נשקלה פגיעה בעתידו התעסוקתי בהתחשב בגילו הצעיר.

לאור זאת, המלצת שירות המבחן היתה לאי הרשעה בדין בכפוף להטלת של"צ בהיקף של 220 כענישה חינוכית קונקרטית עם אלמנט של פיצוי חברתי, ובהתאם לכך גובשה עבורו תכנית של"צ.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה לחומרת המעשים, כשהנאשם לקח ללא רשות את רכבה של המתלוננת, הסיע נוסעים ובתוכם 2 קטנים, אחד מהם בן 12, נהג במהירות ובפזיזות בסכנו עוברים ושבים, תוך שאינו שועה לקריאות השוטרים, ואף מגביר את מהירותו בנהיגה בניגוד לכיוון התנועה, עד אשר התנגש חזיתית במשאית חונה. נטען כי כתוצאה מההתנגשות נפצע הקטין בראשו ובפניו ודימם באופן ניכר.

נטען כי בהתנהגותו ובמעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על רכוש הציבור, שלומם של המשתמשים בדרך,

ושל כיבוד הגורמים האמונים על אכיפת החוק.

נטען כי מתחם הענישה הראוי בעבירות נשוא כתב האישום הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי מתסקיר שירות המבחן אשר התקבל בעניינו של הנאשם, עולה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והשתלב בטיפול קונקרטי.

עם זאת נטען כי שירות המבחן אינו מצביע על נזק תעסוקתי עכשווי, אך לאור גילו הצעיר של הנאשם ממליץ על אי הרשעה.

נטען כי בעיני המאשימה המקרה הנדון אינו מתאים להיכלל בחריג המתאים לאי הרשעה, לאור חומרת הנסיבות ופוטנציאל הנזק הגלום בהן וכן בהתחשב בכך שלא הוצגה פגיעה קונקרטית בתעסוקה עתידית, ועל כן אינו עונה על המבחנים אשר נקבעו בהלכת **כתב**.

כן נטען כי האינטרס הציבורי בהרשעת הנאשם גובר על האינטרס האישי של הנאשם במקרה זה.

ב"כ המאשימה טענה כי נשקלו לקולא החסכון בזמן השיפוט, ההודאה בהזדמנות הראשונה, לקיחת האחריות והתסקיר החיובי, ולחומרא נשקלו מספר העבירות הרב, חומרת הנסיבות והפוטנציאל לנזק חמור יותר.

לאור זאת עתרה המאשימה להרשעת הנאשם בדיון וכן להשית עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילה ופסילה על תנאי.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, ביצע את המיוחס לו בהיותו בן 18 על גבול הבגירות, כאשר ההלכה לגבי בגירים צעירים מחייבת התייחסות ומתן משקל יתר להיבט השיקומי.

נטען כי הנאשם הכיר באחריותו מיד, כפי שעולה בעדותו בחקירה.

כן נטען כי התנהגותו של הנאשם הינה חריגה לאופיו ולאורח חייו הרגיל וכי השתלב בתכנית טיפולית ייעודית בת 4 חודשים באופן עצמאי ושילם עליה מכספו.

עוד נטען כי המלצת שירות המבחן הינה לאי הרשעה בדיון ו- 220 שעות של"צ.

נטען כי בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לאירוע יש לתת את הדעת על הפגיעה בנאשם, גילו הצעיר והיותו ללא עבר פלילי או תעבורתי, כמצדיקים סטייה לקולא.

נטען כי הרשעת הנאשם והטלת עונש מאסר בפועל עלולה לפגוע קשות בנאשם ולחשוף אותו להשפעה של חברה שולית ועבריינית ובנוסף עלולה לגרום לפגיעה במשפחתו של הנאשם, אמו ואחיו, אשר להם הוא מסייע בפרנסתם בעבודתו כנהג משאית, לאחר שהוריו התגרשו לפני מספר שנים.

הוגש מכתב המלצה ממעסיקו הנוכחי של הנאשם וכן תלושי שכר.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן ולאי הרשעתו של הנאשם, לחילופין, ובמידה ובית המשפט יחליט להותיר ההרשעה על כנה עתרה ב"כ הנאשם להטלת עונש של מאסר על תנאי והימנעות מפסילה בפועל, לנוכח עבודתו של הנאשם כנהג משאית.

הנאשם עצמו פנה לבית המשפט במסגרת הדיון.

הנאשם הודה בביצוע המעשים והביע צער וחרטה.

הנאשם טען כי באם תוטל עליו פסילה בפועל, יפגע מקור פרנסתו ופרנסת אמו, לה הוא מסייע בעבודתו כנהג משאית.

הנאשם טען כי אף אם יוטלו עליו עבודות שירות לא יוכל לסייע בפרנסת משפחתו וביקש כי בית המשפט יתחשב בכך ובמצב המשפחתי, לאחר גירושי הוריו.

אמו של הנאשם העידה אף היא במסגרת הדיון.

האם טענה כי בעת האירוע היה הנאשם צעיר ביותר, וכי לאחר האירוע התייחסה המשפחה בחומרה למעשים ובני משפחה בכפר התרחקו ממנו והביעו מורת רוחם מהתנהגותו.

האם טענה כי בתקופת האירוע חל משבר בבית סביב גירושי ההורים ועלו קשיי התמודדות סביב מצב זה.

נטען כי הנאשם עוזר בפרנסת המשפחה ואף עוזר בהסעת האם, המטופלת בשני ילדים קטנים.

כן נטען כי לאחר האירוע הנאשם לקח אחריות, הביע צער והתבגר.

דין

הנאשם הורשע בצבר עבירות חמור הכולל הן פגיעה ברכוש בעלת הרכב, הן סיכון חיי המשתמשים בדרך, לרבות הקטינים שהוסעו על ידו, בנהיגה פוזת ללא רשיון וביטוח, והן התעלמות מכריזת השוטרים שקראו לו לעצור, תוך המשך הנהיגה הפרועה, עד שגרם לתאונה עם משאית חונה, במהלכה נגרמה פגיעה לאחד הקטינים שישב ברכב.

מדובר בצבר מעשים שפגע בערכים מוגנים רבים, הן שלומם של המוסעים ושלום המשתמשים בדרך, הן הגנה על הרכוש והן הציות לגורמי אכיפת החוק.

הגם שהנאשם היה בעת ביצוע העבירות בגיר צעיר, אשר האירוע היה חריג לאופן התנהגותו בדרך כלל ואף נרתם לאחריו להליך טיפולי ממנו הפיק תועלת, איני רואה מקום לביטול ההרשעה והטלת עונש חינוכי בדמות של"צ בלבד.

ביטול ההרשעה תפגע באינטרס הציבורי בהוקעת מבצעי עבירות מסכנות חיים, בפרט כאשר סיכון החיים בנהיגה פוחזת ע"י נהגים לא מורשים הינה בבחינת תופעה חברתית שלילית שגורמת לאובדן חיים ופגיעות גוף קשות, ואך בנס לא הסתיים גם אירוע זה בנזק בלתי הפיך למי מהנובעים או המשתמשים בדרך.

לפיכך אני מותירה את ההרשעה על כנה.

לעניין העונש, מקובל עלי מתחם הענישה שהוצג ע"י המאשימה, אך במקרה דנן אני רואה לנכון לסטות לקולא מהמתחם משיקולי שיקום הנאשם. כאמור, המדובר במי שהיה בגיר צעיר בן 18 וחצי בעת ביצוע העבירות, מאז האירוע קיבלו חייו תפנית חיובית, הוא נרתם להליך טיפולי, הרושם ממנו הוא מאישיות נורמטיבית, מתפקד כהלכה במישורי החיים השונים, מסייע לאמו בפרנסת המשפחה ועובד באופן יציב.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע, למעט העבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו.

של"צ בהיקף של 220 שעות, במסגרת שגיבש שירות המבחן.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע השל"צ.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ, יפקיע בית המשפט את הצו ויגזור עליו עונש חלופי.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ה, 23 יוני 2015, במעמד הצדדים.